

الگوی تهیه مقالات برای مجله کیفیت و بهره وری صنعت برق ایران

نام و نام خانوادگی نویسنده اول¹، رتبه علمی، نام و نام خانوادگی نویسنده دوم²، رتبه علمی، نام و نام خانوادگی نویسنده سوم¹، رتبه علمی

۱- دانشکده مهندسی برق- دانشگاه صنعتی امیرکبیر- تهران- ایران

- آدرس پست الکترونیکی

۲- دانشکده مهندسی کامپیوتر- دانشگاه صنعتی امیرکبیر - تهران- ایران

- آدرس پست الکترونیکی

چکیده: در این مقاله، شیوه تهیه یک مقاله برای مجله کیفیت و بهره وری صنعت برق ایران تشریح می‌شود. روش قالب‌بندی مقاله، بخشهای مختلف آن، انواع قلم‌ها و اندازه آنها، به طور کامل مشخص شده است. نویسندگان محترم مقالات باید توجه داشته باشند، هیئت تحریریه مجله از پذیرش مقالاتی که خارج از این چارچوب تهیه شده باشند، معذور است. چکیده مقاله باید در یک یا دو بند (پاراگراف) تهیه شود و حداکثر شامل ۴۰۰ کلمه باشد. چکیده باید بطور صریح و شفاف موضوع پژوهش و نتایج آن را مطرح کند. در چکیده از ذکر جزییات کار، شکل‌ها، جدول‌ها، فرمول‌ها، و مراجع پرهیز شود. حجم مقاله نباید از حدود ۱۲ صفحه چاپی به قطع مجله تجاوز کند.

واژه های کلیدی: حداکثر ده کلمه بعنوان کلمات کلیدی انتخاب شود. این کلمات باید موضوعات اصلی و فرعی مقاله را نشان دهند.

تاریخ ارسال مقاله : -/-/۱۳۹۰

تاریخ پذیرش مقاله : -/-/۱۳۹۰

نام نویسنده‌ی مسئول :

نشانی نویسنده‌ی مسئول :

۱- مقدمه

این نوشتار روش آماده کردن مقالات مجله کیفیت و بهره‌وری صنعت برق ایران را نشان می‌دهد. برای نگارش مقاله از نرم‌افزار Microsoft Office Word 2007 یا نگارش‌های بعدی آن استفاده کنید. نکته مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد این است که تمام سبک (Style) های مورد نیاز برای کلیه قسمت‌های مقاله در این سند تعریف شده‌اند و تنها لازم است سبک مناسب را برای هر بخش انتخاب کنید. برای تهیه مقاله به موارد زیر توجه کنید:

- اندازه صفحات A4 و حاشیه‌های بالا، پایین، چپ، و راست هر صفحه به ترتیب برابر با ۲/۵، ۲/۵، ۲ و ۲ سانتی‌متر انتخاب شود.
- تعداد صفحات مقاله می‌تواند حداکثر ۱۲ صفحه باشد.
- مقالات باید به صورت دو ستونی تهیه شود. عرض هر ستون برابر ۸/۲ سانتی‌متر و فاصله بین دو ستون ۰/۶ سانتی‌متر است.
- اندازه و نوع قلم‌های پارسی مورد استفاده برای هر یک از بخش‌های مقاله در جدول (۱) آورده شده است. برای قلم لاتین همواره از Times New Roman استفاده کنید. اندازه قلم لاتین یک واحد کمتر از اندازه قلم پارسی در هر موقعیت است. برای اسامی متغیرها می‌توان از قلم کج (Italic) استفاده کرد.
- تهیه و درج عنوان و چکیده مقاله به زبان انگلیسی ضروری است. چکیده انگلیسی بین ۱۴۰۰ الی ۸۰۰ کلمه در یک صفحه باشد.
- صفحه اول مقاله باید کاملاً مشابه صفحه اول این مقاله باشد. در صفحه اول از نوشتن سایر موارد خودداری کنید. همچنین تمام موارد صفحه اول باید در همان صفحه آماده و نوشته شوند.
- از شماره‌گذاری صفحات و به کاربردن سر صفحه^۱ و پا صفحه^۲ خودداری کنید.
- فراموش نکنید که اطلاعات بخش مالکیت (Property) سند را بطور کامل پر کنید.

جدول (۱): اندازه و نوع قلم‌ها

اندازه قلم	نام قلم	موقعیت استفاده
۱۸	B Nazinin Perang	عنوان مقاله
۱۲	B Nazinin	نام نویسندگان
۱۴	B Nazinin Perang	عناوین بخش‌های سطح ۱
۱۳	B Nazinin Perang	عناوین بخش‌های سطح ۲
۱۲	B Nazinin Perang	عناوین بخش‌های سطح ۳
۱۱	B Nazinin Perang	متن چکیده و کلمات کلیدی
۱۰	B Nazinin	زیرنویس و آخرنویس
۱۰	B Nazinin Perang	عناوین شکل‌ها و جدول‌ها
۹	B Nazinin	متن شکل‌ها و جدول‌ها
۱۱	B Nazinin	فرمول‌ها
۱۰	B Nazinin	مراجع
۱۱	B Nazinin	متن مقاله

۲- تقسیمات مقاله

هر مقاله باید شامل این بخش‌های اصلی باشد: چکیده، کلمات کلیدی، مقدمه، مطالب اصلی، نتیجه، و مراجع. سایر بخش‌ها مثل سپا سگزاری، ضمایم، و زیرنویس‌ها اختیاری است. این بخش‌ها باید در آخر مقاله و قبل از مراجع قرار گیرند، بجز بخش زیرنویس‌ها که پس از مراجع آورده می‌شود.

شماره‌گذاری بخش‌ها از مقدمه شروع می‌شود. مقدمه دارای شماره ۱ است. آخرین شماره نیز مربوط به بخش نتیجه است. سایر بخش‌های قبل از مقدمه و پس از نتیجه، دارای شماره نیستند. هر بخش می‌تواند شامل چند زیربخش باشد. زیربخش‌ها نیز دارای شماره هستند که از ۱ شروع می‌شود. هنگام شماره‌گذاری زیربخش‌ها دقت کنید که شماره بخش در سمت راست قرار گیرد. مثلاً برای شماره‌گذاری زیربخش ۳ از بخش ۲ بنویسید: ۲-۳. برای نوشتن عنوان یک بخش از سبک Heading 1. و اگر بخش دارای شماره نیست از سبک Heading 0 استفاده کنید. عنوان زیربخش‌ها (سطح ۲) با سبک Heading 2 نوشته شوند. برای سطح ۳ نیز از سبک Heading 3 استفاده کنید. معمولاً نیازی به زیربخش‌های سطوح بعدی وجود ندارد، با این حال اگر وجود داشته، آن زیربخش‌ها را بدون شماره و تنها به صورت متن پررنگ بنویسید.

در هر بخش یا زیربخش یک یا چند بند (پاراگراف) وجود دارد. دقت شود که جملات هر بند زنجیروار به هم مربوط باشند و یک موضوع را دنبال کنند. اولین بند هر بخش یا زیربخش بدون تورفتگی (Intend) است. برای نوشتن اولین بند، از سبک Text1 استفاده کنید. سایر بندها دارای تورفتگی به اندازه ۰/۵ سانتی‌متر است که برای نوشتن آنها باید سبک Text را انتخاب کنید. سعی کنید از نوشتن بندهای طولانی پرهیز کنید. یک بند حداکثر می‌تواند ۱۰ تا ۱۵ سطر را از یک ستون، به خود اختصاص دهد.

۲-۱- ویژگی‌های عنوان و نویسندگان مقاله

عنوان مقاله در عین کوتاهی باید تمام ویژگی‌های کار پژوهشی را نشان دهد. عنوان مقاله را در یک یا دو سطر و با سبک Title بنویسید. در صورتی که عنوان مقاله شما دو سطری است، دقت کنید که طول سطر دوم نباید بیشتر از طول سطر اول باشد. عنوان مقاله به زبان انگلیسی نیز باید نوشته شود. برای نوشتن عنوان انگلیسی مقاله از سبک ENtitle استفاده کنید. عنوان انگلیسی مقاله در صفحه اول و پس از بخش کلمات کلیدی نوشته شود.

پس از عنوان مقاله باید نام نویسندگان مقاله نوشته شوند. در هنگام نوشتن نام نویسندگان از ذکر عناوینی مثل استاد، دکتر، مهندس، و ... خودداری کنید. برای نوشتن نام نویسندگان از سبک Author استفاده کنید. در صورت تمایل می‌توانید سمت یا مرتبه علمی هر نویسنده را به شکل زیرنویس تهیه کنید. همچنین نام دانشگاه یا محل اشتغال نویسنده به همراه نشانی، تلفن تماس، و آدرس

پست الکترونیکی ذکر شوند. نام نویسندگان به زبان انگلیسی نیز باید نوشته شود. این کار را با سبک ENauthor انجام دهید.

۲-۲- ویژگی‌های چکیده و کلمات کلیدی

چکیده مقاله باید بطور صریح موضوع و نتایج کار پژوهشی انجام شده را بیان کند. در چکیده تنها باید به اصل موضوع مقاله توجه شود و در آن از ذکر جزئیات کار، شکل‌ها، جدول‌ها، فرمول‌ها، و مراجع خودداری شود. چکیده را حداکثر در ۴۰۰ کلمه و در یک یا دو بند (پاراگراف) تهیه کنید. عنوان چکیده باید با سبک Heading 0 نوشته شود. برای نوشتن متن چکیده از سبک Abstract استفاده کنید. در صورتی که چکیده دارای بند دوم است، آن را با سبک Abstract2 بنویسید. چکیده مقاله به زبان انگلیسی نیز باید تهیه شود. برای نوشتن عنوان، بند اول، و بند دوم چکیده به زبان انگلیسی به ترتیب از سبک ENheading 0، ENabstract، و ENabstract2 استفاده کنید.

برای هر مقاله حداکثر ۱۰ کلمه کلیدی انتخاب کنید، و آنها را با ویرگول از هم جدا کنید. این کلمات باید موضوعات اصلی و فرعی مقاله را دسته‌بندی کنند. کلمات کلیدی را به ترتیب وابستگی مقاله به آنها بنویسید؛ یعنی کلماتی که مرتبط‌تر هستند، اول نوشته شوند. کلمات کلیدی به زبان انگلیسی نیز باید نوشته شوند. برای نوشتن کلمات کلیدی از همان سبک‌های بخش چکیده استفاده کنید. اگر از مختصرنویسی در چکیده یا کلمات کلیدی استفاده شده است، باید شکل کامل آن در داخل یک جفت هلالین (پرانتز) آورده شود.

۲-۳- ویژگی‌های مقدمه

در بخش مقدمه ابتدا باید کلیات موضوع پژوهش عنوان شود. سپس تاریخچه‌ای از کارهای مشابه انجام شده به همراه ویژگی‌های هر یک بیان شود. در ادامه مقدمه‌ای از تلاش انجام گرفته در مقاله برای حل کاستی‌های موجود ذکر شود. مقدمه دارای شماره ۱ است و از ابتدای صفحه دوم شروع می‌شود. برای نوشتن عنوان بخش مقدمه از سبک Heading 1 استفاده کنید.

۲-۴- ویژگی‌های مطالب اصلی

پس از بخش مقدمه باید مطالب اصلی مقاله طی چند بخش نوشته شود. این بخش‌ها باید شامل تعریف مفاهیم اولیه مورد نیاز، طرح مسأله، و راه‌حل پیشنهادی باشند. در نوشتن مطالب اصلی مقاله دقت شود که تنها به موضوع اصلی مقاله پرداخته شود تا ذهن خواننده از انحراف به سمت مطالب جانبی مصون بماند. همچنین سعی شود مطالب اصلی مقاله بصورت سلسله مراتبی و زنجیروار به هم مربوط باشند. بخش‌های مطالب اصلی مقاله از شماره ۲ شروع می‌شوند. بخش‌های بعدی نیز به ترتیب شماره‌گذاری می‌شوند. برای نوشتن عنوان بخش‌های اصلی از سبک Heading 1 استفاده کنید.

۲-۵- ویژگی‌های نتیجه

در بخش نتیجه، نکات مهم انجام شده در کار بصورت خلاصه مرور و نتایج به دست آمده توضیح داده شوند. همچنین در این بخش باید سهم علمی مقاله (Contribution) بصورت واضح بیان شود. هرگز عین مطالب چکیده را در این بخش تکرار نکنید. نتیجه می‌تواند به کاربردهای پژوهش انجام شده اشاره کند؛ نکات مبهم و قابل پژوهش جدید را مطرح کند؛ و یا گسترش موضوع بحث را به زمینه‌های دیگر پیشنهاد دهد. برای نوشتن عنوان بخش چکیده از سبک Heading 1 استفاده کنید.

۲-۶- ویژگی‌های مراجع

بخش مراجع در انتهای مقاله قرار می‌گیرد و عنوان آن دارای شماره نیست. بهتر است در نوشتن مراجع ابتدا مراجع پانگلیسی و بعد مراجع پارسی را ذکر کنید. همچنین بهتر است ترتیب نوشتن مراجع نیز بر این اساس باشد: (۱) کتابها، (۲) پایان‌نامه‌ها و طرح‌های پژوهشی، (۳) مقالات مندرج در مجلات و کنفرانس‌های علمی معتبر، و (۴) سایر مقالات و منابع اینترنتی. تمام مراجع حتماً باید در متن مقاله مورد ارجاع واقع شده باشند.

عنوان بخش مراجع را با سبک Heading 0 بنویسید. برای نوشتن مراجع به زبان پارسی از سبک REF و برای مراجع به زبان انگلیسی از سبک EN_REF استفاده کنید. عنوان کتاب، پایان‌نامه، یا مقاله به زبان پارسی را بصورت پررنگ بنویسید. برای عناوین مراجع انگلیسی نیز از قلم کج (Italic) استفاده کنید. نحوه نوشتن مراجع در بخش مراجع این مقاله عنوان شده است.

برای ارجاع به یک مرجع تنها از شماره آن در داخل یک جفت قلاب استفاده کنید [۱]. مراجع انگلیسی را با شماره انگلیسی ارجاع دهید [6]. نیازی به ذکر کلمه «مرجع» نیست، مگر آن که جمله با این عبارت شروع شود: «مرجع [۱]...». برای ارجاع به چند مرجع از ویرگول استفاده کنید [۱،۲]. اگر تعداد مراجع زیاد است از خط تیره استفاده کنید [۱-۵]. مراجعی که در انتهای جمله می‌آیند قبل از نقطه قرار می‌گیرند.

۳- قواعد نوشتاری

شیوایی و رسایی نوشتار در گرو ساده‌نویسی است. تلاش شود در متن مقاله از جملات رسا، گویا و کوتاه استفاده شود و از نوشتن جملات تودرتو پرهیز شود. جداسازی اجزای مختلف یک جمله نیز نقش زیادی در فهم آسان آن دارد. ویرگول می‌تواند اجزای یک جمله را در جایی که نیاز به مکث هست، از هم جدا کند؛ حال آن که نقطه ویرگول برای جداسازی دوجمله که با هم ارتباط معنایی دارند، بکار می‌رود. نقطه نیز برای جدا کردن جملات مورد استفاده قرار می‌گیرد. در کاربرد هلالین (پرانتز) باید توجه شود که عبارت داخل آن برای توضیحی است که از

اجزای جمله محسوب نشده و در صورت حذف خللی به آن وارد نمی‌شود. در مقابل، گیومه برای برجسته کردن جزیی از جمله بکار می‌رود. تا جای ممکن از بکار بردن کلماتی مثل «می‌باشد»، «گردید»، و «بوده باشد» پرهیز شود. به جای آنها اغلب می‌توان از کلمات ساده و روان مثل «است» و «شد» استفاده کرد. بکارگیری کلمات دشوار و غیرمعمول تنها باعث پیچیده شدن جمله و دشوار شدن فهم آن می‌شود.

نشانه مفعول (حرف «را») باید بلافاصله پس از مفعول قرار گیرد. به این جمله دقت کنید: «این شکل تنظیمات لازم برای صفحه‌بندی را نشان می‌دهد». بهتر است این جمله را به صورت زیر بازنویسی کنیم: «این شکل تنظیمات لازم را برای صفحه‌بندی نشان می‌دهد».

برای کلمات فنی تا حد امکان از معادل‌های پارسی استفاده شود. بدون تردید کلمه «پردازش» زیباتر از «پروسس» است، و یا کلمه «ریزپردازنده» از «میکروپروسسور» مناسب‌تر است. در چنین مواقعی اگر احتمال می‌دهید خواننده با معادل پارسی آشنا نیست، از آخرنویس برای نوشتن معادل انگلیسی استفاده کنید. این کار را در اولین کاربرد معادل‌های پارسی انجام دهید.

تا حد امکان از کلمات انگلیسی در جملات استفاده نکنید. مثلاً بجای نوشتن Microsoft می‌توانید بنویسید: «میکروسافت». اگر ناچار شدید در یک جمله از کلمات انگلیسی استفاده کنید، حتماً فاصله کافی بین آنها و کلمات پارسی را رعایت کنید.

۱-۳- علامت‌گذاری

برای خوانایی بهتر مقاله باید سعی شود تا حد امکان علامت‌گذاری متن مقاله بدرستی انجام شود. دقت کنید تمام علامت‌هایی مثل نقطه، ویرگول، نقطه ویرگول، دوقطه، و علامت سوال باید به کلمه قبل از خود چسبیده باشند، و از کلمه بعدی تنها به اندازه یک فضای خالی فاصله داشته باشند. علامت خط تیره باید به اندازه یک فضای خالی از کلمه قبل و بعد از خود فاصله داشته باشد؛ مگر این که کلمه قبلی یا بعدی یک عدد باشد، که در این صورت باید به آن بچسبد. بین کلماتی که جدا هستند باید یک فضای خالی فاصله باشد.

۲-۳- املای

درستی نوشتار بر پایه املای زبان پارسی ضروری است. در این بخش برخی از موارد اشتباه متداول را یادآوری می‌کنیم. می‌توانید اطلاعات دقیق‌تر را با مراجعه به کتاب‌های نوشته شده در این زمینه پیدا کنید. در افعال حال و گذشته استمراری باید دقت شود که «می» از جزء بعدی فعل جدا نماند. برای این منظور از «فاصله متصل» استفاده کنید. برای نوشتن فاصله متصل از «کلید Ctrl» به همراه «کلید -» استفاده کنید. همچنین دقت کنید که جزء «می» و جزء بعدی فعل را بصورت یکپارچه ننویسید. بنابراین «می شود» و «می‌شود» اشتباه و درست آن «می‌شود» است.

در مورد «ها»ی جمع نیز دقت کنید که از کلمه جمع بسته شده جدا نوشته شود؛ مگر در کلمات تک‌هجایی مثل «آنها». برای جدانویسی نیز از فاصله متصل استفاده کنید. مثلاً «پردازنده‌ها» را بصورت «پردازنده‌ها» بنویسید.

جمع بستن کلمات پارسی یا لاتین با قواعد زبان عربی اشتباه است. بنابراین «پیشنهادهای» و «ساتید» اشتباه و درست آن‌ها «پیشنهادهای» و «استادان» است.

بهتر است همواره حرف اضافه «به» از کلمه بعدی خود جدا نوشته شود، مگر آن که این حرف جزء یک فعل یا صفت یا قید باشد؛ مانند: «بکار بستن»، «بجا» و «بندرت».

در مورد کلمات حاوی همزه قواعدی وجود دارد که پرداختن به آنها در این مقاله نمی‌گنجد، اما برای نمونه به املاهای کلمات «مسأله»، «منشأ»، «رئیس»، و «مسئول» دقت کنید. همچنین، همزه در انتهای کلماتی که به الف ختم می‌شوند، نوشته نمی‌شود و در صورت اضافه شدن به کلمه بعدی، از «ی» استفاده می‌شود: «اجرا شده»، و «اجرای برنامه».

۴- شکل‌ها و جدول‌ها

شکل‌ها و جدول‌ها باید دارای عنوان باشند. عنوان شکل‌ها در زیر شکل و عنوان جدول‌ها در بالای جدول قرار می‌گیرند. در صورتی که از شکل‌ها یا جدول‌های سایر منابع استفاده می‌کنید، باید حتماً شماره آن مرجع را در عنوان شکل یا جدول ذکر کنید.

برای نوشتن عنوان شکل یا جدول از سبک Figure Caption استفاده کنید. برای نوشتن متن داخل شکل‌ها و یا جدول‌ها نیز از سبک Figure Text استفاده کنید. هر شکل یا جدول باید دارای یک شماره باشد که برای هر کدام از ۱ شروع می‌شود. شماره شکل یا جدول را در داخل یک جفت هلالین بنویسید. در هنگام ارجاع به شکل یا جدول از شماره آن استفاده کنید و از بکار بردن عباراتی هم‌چون «شکل زیر» پرهیز کنید. تمام جدول‌ها و شکل‌ها باید در متن مورد ارجاع قرار گیرند. یک جدول یا شکل نباید قبل از ارجاع در متن ظاهر شود.

شکل‌ها و جدول‌ها باید در وسط ستون‌ها قرار گیرند. بهتر است شکل‌ها در یک خط جداگانه با حالت وسط‌چین درج شوند و ویژگی طرح‌بندی (Layout) آنها به صورت In line with text انتخاب شود. شکل (۱) نمونه‌ای از چنین تنظیمی است. چنانچه شکل یا جدولی در یک ستون جا نشود، می‌توان آن را به صورت تک ستونی رسم کرد، مشروط بر این که شکل یا جدول در ابتدای انتهای صفحه و یا در انتهای مقاله درست قبل از بخش مراجع قرار گیرد. می‌توان همه شکل‌ها را در یک جا و قبل از مراجع نیز درج کرد.

$$I(\gamma_1; \lambda) = \int_0^{r_2} F(r, \varphi) dr d\varphi = [\sigma r_2 / (2\mu_0)] \cdot \int_0^\infty \exp(-\lambda |z_j - z_i|) \lambda^{-1} J_1(\lambda r_2) J_0(\lambda r_i) d\lambda \quad (2)$$

یک فرمول یا عبارت ریاضی حتماً باید به عدد از ارجاع آن در متن ظاهر شود. الگوریتم های مقاله را نیز همانند عبارات ریاضی شماره گذاری کنید و به آنها ارجاع دهید.

۶- نتیجه

در این مقاله، مشخصات یک مقاله قابل چاپ در مجله کیفیت و بهره وری صنعت برق ایران بیان شد. مهمترین مشخصات عبارتند از: ابعاد و حاشیه های صفحه، نحوه آماده کردن صفحه اول، بخشهای اصلی مقاله، نحوه شماره گذاری ها، شکل ها، جدول ها، فرمول ها، منابع، و بالاخره چگونگی نگارش متن مقاله.

نویسندگان محترم مقالات سعی کنند تمام موارد ذکر شده را دقیقاً رعایت کنند، و از همین سند بعنوان الگوی نگارش مقاله خود استفاده کنند.

سپاسگزاری

بخش سپاسگزاری در صورت نیاز بصورت کوتاه و در یک بند آماده شود. بخش سپاسگزاری دارای شماره نیست بنابراین عنوان این بخش را با سبک 0 Heading بنویسید. نویسندگان این مقاله از همفکری اعضای هیئت تحریریه مجله کیفیت و بهره وری صنعت برق ایران کمال سپاسگزاری را دارند.

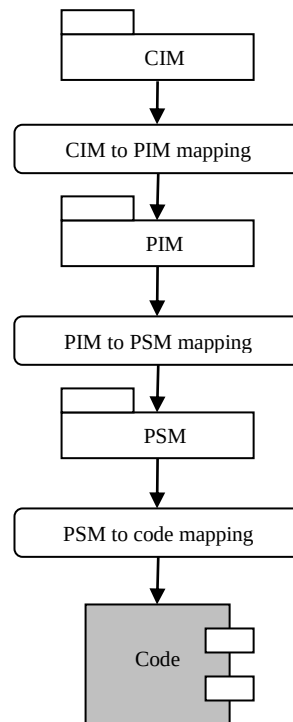
ضمایم

بخش ضمایم یک بخش اختیاری است و دارای شماره نیست. عنوان آن را با سبک 0 Heading بنویسید. موضوعات مرتبط با مقاله که در یکی از گروه های زیر قرار گیرند، می توانند در بخش ضمایم آورده شوند.

- اثبات ریاضی فرمول ها یا الگوریتم ها
- داده ها و اطلاعات مربوط به مطالعه موردی
- نتایج کار دیگر محققان و داده های مربوط به مقایسه آنها
- سایر موضوعات مرتبط که جزء بخشهای اصلی مقاله نباشند.

مراجع

[۱] نام خانوادگی، نام نویسندگان یا نام موسسه ای که نقش نویسنده را دارد، **عنوان کامل کتاب**، نام خانوادگی، نام مترجمان با قید کلمه ترجمه، نام خانوادگی، نام ویراستار با قید کلمه ویراسته، شماره جلد، شماره ویرایش، محل نشر، نام ناشر، تاریخ انتشار.



شکل (۱): فرایند توسعه در MDA [6]

۵- فرمول ها و عبارات ریاضی

برای نوشتن فرمول ها و عبارات ریاضی بهتر است از ابزار Equation Editor استفاده شود. برای هر فرمول باید یک شماره در نظر گرفته شود. این شماره را در داخل یک جفت هلالین و بصورت راست چین قرار دهید. تمام متغیرها، پارامترها، و نمادهای یک عبارت ریاضی باید توضیح داده شوند. اگر قبل از نوشتن فرمول این کار انجام نشده است، باید بلافاصله پس از فرمول این توضیحات بیان شوند. مانند:

$$\Pi_X(x) = 1 - \int_0^x \hat{f}(\xi) d\xi \quad (1)$$

که در آن $\hat{f}$ چگالی تخمینی و Π_X تابع توزیع امکان است. اگر تعداد متغیرها و پارامترها برای تعریف در ادامه متن زیاد است، از فهرست علائم در بخش ضمایم استفاده و یا بصورت فهرست در زیر رابطه تعریف شود.

برای نوشتن روابط ریاضی می توان بدون به کارگیری ابزار Equation Editor، از بالانویسی^۱، زیر نویسی^۲، و نمادهای یونانی بهره گرفت. این روش بیشتر برای ارجاع به متغیرها در متن مناسب است. مثلاً ما تابع توزیع امکان را در متن توضیحی فرمول (۱) با این شیوه نوشتیم. این روش موجب می شود که فاصله سطرها به دلیل استفاده از ابزار فرمول نویسی زیاد نشود و تنظیمات صفحه بهم نریزد.

در صورتی که یک رابطه ریاضی طولانی بود و در یک سطر جا نشد، می توان آن را در دو یا چند سطر نوشت. در این حالت باید سطرهای دوم به بعد با تورفتگی شروع شوند. همچنین می توان شماره آن را نیز در یک سطر مستقل نوشت. فرمول (۲) را ببینید.

[۲] نام خانوادگی، ، **عنوان پایان نامه**، درجه ای که پایان نامه برای دریافت آن نوشته شده است، نام دانشگاه، محل دانشگاه، شماره صفحه ها، تاریخ انتشار.

[۳] نام خانوادگی، مجری، **عنوان طرح پژوهشی**، شماره قرارداد پژوهشی، نام کامل سفارش دهنده، محل انجام طرح، تاریخ انجام طرح.

[۴] نام خانوادگی، نویسندگان، "**عنوان مقاله**"، نام مجله یا کنفرانس، شماره دوره یا مجله، شماره صفحه ها، محل چاپ مجله یا برگزاری کنفرانس، تاریخ انتشار.

- [5] Frankel, David S., *Model Driven Architecture: Applying MDA to Enterprise Computing*, OMG Press, Wiley Publishing, 2003.
- [6] Sannella, M. J., *Constraint Satisfaction and Debugging for Interactive User Interfaces*, Ph.D. Thesis, University of Washington, Seattle, WA, 1994.
- [7] Zachman, John A., "A Framework for Information Systems Architecture", IBM Systems Journal, Vol. 26, No. 3, 1987.
- [8] Plamondon, R., Lorette, G., "Automatic Signature Verification and Writer Identification - The State of the Art", Pattern Recognition, Vol. 22, pp. 107-131, 1989.
- [9] Object Management Group. *Unified Modeling Language: Superstructure*, Version 2.0, ptc/03-07-06, July 2003, <http://www.omg.org/cgi-bin/doc?ptc/2003-08-02>.

زیر نویس ها

-
- ¹ Header
 - ² Footer
 - ³ Superscript
 - ⁴ Subscript